

UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia

w sprawie skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krakowie

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) Rada Miasta Krakowa uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę Pana (...) * na działania dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krakowie opisane w treści przedmiotowej skargi.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrzenia skarg rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności Prezydenta Miasta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Zgodnie z art. 18 a ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym na podstawie którego rada gminy kontrolując działalność wójta, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy powołuje komisję rewizyjną, przedkłada się Radzie Miasta Krakowa projekt uchwały w sprawie rozpatrzenia przedmiotowej skargi. Komisja Rewizyjna Rady Miasta Krakowa proponuje uznać skargę za niezasadną, uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do projektu uchwały.

Załącznik do uchwały nr
Rady Miasta Krakowa
z dnia

Zainteresowany złożył skargę na dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krakowie zarzucając nie realizowanie zadań wynikających z obowiązujących przepisów prawa, w tym art. 9 k.p.a.

Z wyjaśnień udzielonych przez Prezydenta Miasta Krakowa w przedmiotowej sprawie wynika, że zarzuty skarżącego zawarte w piśmie z 22 lipca 2015 r. przekazanym do Rady Miasta przez Małopolski Urząd Wojewódzki, jak i w pismach z dnia 23 i 29 lipca 2015 r. przekazanych do Rady Miasta przez Prezydenta Miasta dotyczące niepoinformowania Skarżącego przez pracowników Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej o posiadaniu przez niego uprawnień do zasiłku pielęgnacyjnego oraz możliwości objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym była przedmiotem prowadzonego przez Biuro Kontroli Wewnętrznej UMK postępowania wyjaśniającego, w wyniku którego Skarżący otrzymał wyjaśnienia zawarte w pismach: BK-01.1510.262.2015, BK-01.1510.321.2015, BK-01.1510.322.2015, BK-01.1510.324.2015, BK-01.1510.325.2015.

Z udzielonych wyjaśnień wynika, że decyzją z dnia 28 czerwca 2012 r. został Skarżącemu przyznany zasiłek stały na okres od 1 czerwca 2012 r. do 31 lipca 2015 r. Podczas prowadzonego postępowania w sprawie ustalenia uprawnień do zasiłku stałego pracownik socjalny informował Skarżącego o przysługującym prawie do ubezpieczenia zdrowotnego. Ponadto, w decyzji z 28 czerwca 2012 r. oraz w późniejszych decyzjach, zmieniających wysokość zasiłku stałego zawarta została informacja, iż w okresie na który został Skarżącemu przyznany zasiłek stały oraz przez kolejne 30 dni po upływie tego okresu Skarżący pozostaje objęty ubezpieczeniem zdrowotnym. Z poczynionych ustaleń wynika również, iż w trakcie przeprowadzania wywiadu środowiskowego 29 maja 2015 r. kwestia ubezpieczenia zdrowotnego nie była poruszana zarówno przez Skarżącego jak i pracownika socjalnego Filii Nr 3 Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej. Podczas wizyty w miejscu zamieszkania Skarżącego w dniu 3 sierpnia 2015 r. pracownik socjalny Filii Nr 7 uzgodnił ze Skarżącym na 1 września 2015 r. termin wywiadu środowiskowego w sprawie ustalenia uprawnień do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. W świetle powyższego należy uznać, iż nie został naruszony przepis art. 9 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, bowiem stan faktyczny jaki istniał w chwili przeprowadzania wywiadu środowiskowego 29 maja 2015 r. nie uzasadniał ubiegania się przez Skarżącego o wydanie decyzji w przedmiocie ubezpieczenia zdrowotnego finansowanego ze środków publicznych przez Wydział Spraw Społecznych UMK, ponieważ wówczas Skarżący był objęty ubezpieczeniem zdrowotnym, w kontekście korzystania ze świadczenia w formie zasiłku przyznanego do 31 lipca 2015 r.

W dniu 1 września 2015 r. zostało wszczęte postępowanie w sprawie ustalenia uprawnień Skarżącego do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, które zostało zakończone w dniu 11 września 2015 r. poprzez wydanie przez Wydział Spraw Społecznych UMK decyzji SO-02.804.1262.2015 potwierdzającej prawo Skarżącego do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w okresie od 1 września do 29 listopada 2015 r.

W związku z zarzutem dotyczącym nieinformowania Skarżącego o przysługującym prawie do ubiegania się o przyznanie zasiłku pielęgnacyjnego Prezydent Miasta wyjaśnił, że Skarżący od roku 2004 korzysta z pomocy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, który przyznawał mu pomoc w formie zasiłku stałego, zasiłku okresowego i zasiłków celowych na zaspokojenie niezbędnych potrzeb życiowych.

W lutym 2012 roku, w wyniku samokontroli dokumentów ustalono, że Skarżący posiada uprawnienia do otrzymywania zasiłku pielęgnacyjnego, gdyż zgodnie z treścią orzeczenia o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, niepełnosprawność powstała przed ukończeniem 21 roku życia. O powyższym Skarżący został poinformowany przez pracownika socjalnego dopiero 20 czerwca 2012 r. z uwagi na brak wcześniejszej możliwości nawiązania kontaktu. Powyższe kwestie pozostawały przedmiotem wyjaśnień udzielanych Skarżącemu przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej pismami z 3 września 2012 r. i 10 grudnia 2012 r. Wniosek o ustalenie prawa do zasiłku pielęgnacyjnego Skarżący złożył w Wydziale Spraw Społecznych UMK dopiero 26 września 2012 r.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia należy uznać, że zarzuty zawarte w przedmiotowej skardze są bezzasadne.

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art.237 § 3 w związku z art. 238 §1 k.p.a.

Stosownie do art. 239 k.p.a. Rada Miasta Krakowa informuje, iż: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.